

Sygn. akt II Ka 709/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paulina Jarczak

przy udziale Prokuratora Luizy Bichy-Włoszak

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2022 r.

sprawy **M. R.** oskarżonego z art. 305 ust.1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo Własności Przemysłowej

na skutek apelacji, wniesionych przez pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 11 lipca 2022 r. sygn. akt II K 944/21

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 46 § 2 kk orzeka od oskarżonego nawiązki w kwotach:

- na rzecz G. A. S.P.A. 20.600 (dwadzieścia tysięcy sześćset) złotych

- na rzecz M. I.. GmbH 18.100 (osiemnaście tysięcy sto) złotych

- na rzecz D. (...) 4.700 (cztery tysiące siedemset) złotych

- na rzecz D. W. AB 16.200 (szesnaście tysięcy dwieście) złotych

- na rzecz (...)V. 16 (szesnaście) złotych

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 600 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 709/22

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 11 lipca 2022 r. sygn. akt II K 944/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w części

w całości

#

co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	<p>Apelacja obrońcy:</p> <p>I. obraży o przepisów postępowania mającą istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia tj.:</p> <p>1. Art. 7 KPK i art. 410 KPK poprzez dowolną i nieobiektywną, a nie swobodną z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wiedzy i doświadczenia życiowego ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, polegającą na wybiórczym potraktowaniu przez Sąd dowodów oraz obdarzeniu walorem wiarygodności pomimo ich wewnętrznej sprzeczności wniosków i wywodów zawartych w opinii biegłego R. M. dotyczących rzekomego złego a nawet "tandetnego" wykonania zegarków, które wg. opinii biegłego miały posiadać dokładnie takie same wady/niedoróbki w każdym weryfikowanym przez niego zegarku, co nie jest możliwe, w szczególności chociażby ze względu</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

na fakt, że poszczególne modele zegarków wykonane zostały u wielu producentów na różnych obrabiarkach, co tym bardziej wyklucza możliwość wystąpienia identycznych niedoróbek lub usterek.

Opinia biegłego w przeważającej mierze sprowadza się do przekopiowania tych samych uwag dotyczących rzekomych usterek do poszczególnych marek • zegarków i zacytowaniu komentarzy z aktualnym poglądem doktryny, co nie jest i nie może stanowić rzetelnej opinii w rozumieniu prawa procesowego na co zwracał już wcześniej uwagę Sądu obrońca oskarżonego.

Sąd odmówił wiarygodności i pominął przy ustalaniu stanu - faktycznego spójne i logiczne wyjaśnienia oskarżonego w zakresie zachowania należytej staranności dotyczącej weryfikowania zakupionego towaru w postaci zegarków marek D. (...), E. (...), M. K., F. (...), D. W., C..

Zabezpieczone u oskarżonego zegarki dostarczone przez angielskiego dostawcę zegarków były bardzo dobrej jakości, co znalazło odzwierciedlenie w bardzo dobrych opiniach wystawionych przez zadowolonych klientów, którzy zakupili zegarki od oskarżonego.

Gdyby faktycznie sprzedawane przez oskarżonego zegarki były tak złej i tandetnej jakości oraz posiadały takie niedoróbki jak przedstawił to' biegły nie jest możliwe żeby żaden z klientów w dobie facebooka oraz dostępu i przepływu informacji nie zauważył tych niedoróbek i nie wystawił negatywnej opinii lub komentarza,

nie mówiąc o żądaniu zwrotu pieniędzy za zakupiony towar oraz poinformowaniu Organów ścigania.

Podobnie profesjonalni zegarmistrze, którzy wymieniali baterie w zegarkach a więc nie tylko oglądali zegarki z zewnątrz ale mieli okazję otworzenia koperty i obejrzenia mechanizmu jak i wnętrza zegarka wypowiedali się pozytywnie na temat tych zegarków i ich mechanizmów oceniając je jako oryginalny towar bardzo dobrej jakości nie budzący żadnych zastrzeżeń.

W związku z tym, że Sąd jest najwyższym biegłym przy tak skrajnych i odmiennych ocenach - wyrób tandetny, a wyrób wykonany właściwie i nie budzący żadnych zastrzeżeń oraz zarzutach obrońcy co do braku rzetelności opinii biegłego uzasadnionym, a wręcz koniecznym było wizualne ocenienie przez Sąd losowo wybranych po 1-2 z każdej marki zegarka i wypowiedzeniu

I się w tym przedmiocie zwłaszcza, że odebrane oskarżonemu zegarki zostały zabezpieczone jako dowód w sprawie.

Sąd I Instancji nie miał podstaw do zignorowania ww. uwag, które były podnoszone przez obrońcę i dowolnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz odmowy wiarygodności i mocy dowodowej logicznym i spójnym wyjaśnieniom oskarżonego, które korespondują z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności z pozytywnymi opiniami wystawionymi przez zadowolonych klientów na tym samym portalu na którym wcześniej dokonywali zakupu zegarków oraz opiniami zegarmistrzów,

którzy z racji wykonywanego zawodu i doświadczenia posiadają profesjonalną i gruntowną wiedzę na temat zegarków wbrew błędnym twierdzeniom Sądu, co do wątpliwości ich fachowej wiedzy.

A okoliczność, że oskarżony zamawiał towar przez internet i komunikował się z dostawcą mającym siedzibę w Państwie członkowskim UE za pomocą komunikatorów i internetu w drugiej dekadzie XXI wieku, co w dzisiejszych czasach jest już normą, zostało potraktowane przez Sąd jako okoliczność obciążająca przemawiająca za winą oskarżonego należy uznać w kategoriach nieporozumienia.

A to oznacza, że Sąd nie miał podstaw aby dokonać dowolnej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i odmówić wiarygodności i mocy dowodowej wyjaśnieniom oskarżonego co do dołożenia należytej staranności w zakresie upewnienia się co do oryginalności zakupionych zegarków, zwłaszcza, że angielski kontrahent zapewniał oskarżonego, że towar jest oryginalny i pochodzi z legalnej dystrybucji z Chin na dowód czego wystawiał faktury, na podstawie których towar wprowadzany został do legalnego obrotu i opodatkowany także podatkiem VAT, co upewniło oskarżonego, że nie łamie prawa i sprzedaje towar oryginalny pochodzący z legalnego źródła.

2. Art. 4 KPK, art. 6 KPK, art. 167 KPK, art. 170 § 1a i § 2 KPK w zw. z art. 200 § 1, § 3 KPK i art. 201 KPK poprzez oddalenie przez Sąd wniosku obrońcy i odmowę wezwania na rozprawę biegłego zgodnie z zasadą bezpośredniości w

celu bezpośredniego przesłuchania i uzupełnienia sporządzonej opinii oraz usunięcia powstałych wątpliwości albowiem sporządzona przez biegłego opinia jest niepełna, niejasna, niezrozumiała i nielogiczna oraz wewnętrznie sprzeczna w części dotyczącej "fatalnej" jakości wykonania sprzedawanych • przez oskarżonego zegarków, które są rzekomo bardzo złej jakości i zostały wykonane byle jak i niechlujnie tak, że w zasadzie na pierwszy rzut oka widać że jest to produkt nieoryginalny bardzo niskiej jakości i tandetny, a opisane wady/usterki są niemal identyczne w każdym z ocenianych przez biegłego zegarków, co nie jest możliwe zarówno z punktu widzenia logiki jak i samego procesu technologicznego produkcji, który przebiega w odmiennych warunkach i u różnych producentów, co tym bardziej wyklucza wystąpienie identycznych wad lub usterek we wszystkich weryfikowanych zegarkach.

Oprócz tego, że ww. opinia jest niejasna, niezrozumiała i nielogiczna oraz wewnętrznie sprzeczna w przeważającej mierze sprowadza się do przekopiwania tych samych uwag dotyczących rzekomych usterek do poszczególnych marek zegarków i zacytowaniu komentarzy z aktualnym poglądem doktryny, co nie jest i nie może stanowić rzetelnej opinii w rozumieniu prawa procesowego albowiem cytowanie komentarza nie jest opinią w znaczeniu procesowym.

Wydanie opinii nie może pozbawić możliwości bezpośredniego przesłuchania biegłego na rozprawie w Sądzie, a zadanie przez Sąd czterech losowo wybranych pytań

z puli specjalnie przygotowanych przez obrońcę na zobowiązanie Sądu 44 pytań do biegłego, które jak podkreślał obrońca były jedynie pytaniami przykładowymi i nie stanowiły "katalogu" zamkniętego gdyż treść i zakres ewentualnych pytań do biegłego uzależniony był od jego odpowiedzi na poszczególne pytania i wyjaśnienia ewentualnych wątpliwości, nie może także zastąpić bezpośredniego przesłuchania w znaczeniu procesowym. A to oznacza, że uzasadnionym a wręcz koniecznym było wezwanie przez Sąd biegłego i przesłuchanie go na rozprawie.

3. Art. 170 § 1 pkt 2 KPK poprzez oddalenie czterdziestu z czterdziestu czterech przygotowanych na zobowiązanie Sądu pytań do biegłego (1-11, 13-18, 20-36, 39-44), które miały na celu wyjaśnienie powstałych wątpliwości albowiem sporządzona przez biegłego opinia była niepełna, niejasna, niezrozumiała i nielogiczna oraz wewnętrznie sprzeczna vide zarzut nr. 2 oraz sprowadzała się do zaprezentowania poglądu doktryny z komentarza do prawa własności przemysłowej, a nie rzetelnie weryfikowanych zegarków albowiem w szczególności nie udzielała odpowiedzi na kluczowe pytania związane z ewentualną odpowiedzialnością karną lub brakiem odpowiedzialności oskarżonego, a to oznacza, że Sąd błędnie przyjął, że okoliczność, która miała zostać udowodniona, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy albowiem została już udowodniona.

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego wyroku mający wpływ na jego

treść poprzez obrazę przepisów postępowania tj.:

1. art. 4 KPK i art. 7 KPK w zw. z art. 410 KPK skutkujących błędnym ustaleniem, że oskarżony w okresie co najmniej od 27 maja 2019 r. do 20 października 2020 r. w L., powiecie (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, za pośrednictwem portalu internetowego Allegro.pl z konta o nazwie T._sklep 1, dokonywał obrotu towarami w postaci zegarków i bransolet oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi: D. (...) (co najmniej 207 zegarków) - zastrzeżonymi na rzecz D. (...) S.p.A. B. z siedzibą we Włoszech, E. (...) (co najmniej 809 zegarków), zastrzeżonymi na rzecz (...) S.A. z siedzibą w L. (...) M. K. (co najmniej 690 zegarków) - zastrzeżonymi na rzecz M. I. G. (...) z siedzibą w Szwajcarii, przy czym wyłączną licencję na produkcję ww. zegarków ma (...) Inc. z siedzibą w Stanach Zjednoczonych; D. W. (co najmniej 1027 zegarków i bransolet), zastrzeżonym na rzecz D. W. A. (...) z siedzibą w Szwecji, C. (co najmniej 33 zegarki), zastrzeżonym na rzecz Europę (...) V. z siedzibą w Holandii, i z tego procederu uczynił sobie stałe źródło dochodu, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 305 ust.

3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r.
- Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 § 1 k.k.

podczas gdy z prawidłowo ustalonego stanu faktycznego powinno wynikać, że oskarżony w okresie od 27 maja 2019 r. do 20 października 2020 r. w L., powiecie (...) za pośrednictwem portalu internetowego Allegro.pl,

z konta o nazwie T._sklep 1, dokonywał obrotu zegarkami ww. marek nie mając świadomości, że nabyte przez niego zegarki od angielskiego dostawcy nie były zegarkami oryginalnymi w rozumieniu ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej.

ewentualnie

oskarżony w okresie od 27 maja 2019 r. do 20 października 2020 r. w L., powiecie (...) za pośrednictwem portalu internetowego Allegro.pl, z konta o nazwie T._sklepl, dokonywał obrotu zegarkami ww. marek nie mając jednak świadomości, że nabyte przez niego zegarki od angielskiego dostawcy nie były zegarkami oryginalnymi co stanowi wypadek mniejszej wagi w rozumieniu art. 305 ust. 2 UPWP.

Apelacja pełnomocnika:

1. Naruszenie przepisów prawa materialnego w zakresie niedotyczącym kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu poprzez niewłaściwe zastosowanie przepisu art. 46 § 1 oraz 2 k.k., wskutek czego zaniechano nałożenia na sprawcę przestępstwa obligatoryjnego obowiązku naprawienia szkody oraz orzeczenia wobec sprawcy nawiązki, podczas gdy na sądzie meriti ciążył obowiązek zastosowania tych przepisów wynikający z tego, że:

- niewątpliwym skutkiem przestępstwa popełnionego przez oskarżonego było powstanie szkody materialnej i niematerialnej po stronie Pokrzywdzonej,
- oskarżony został przez ten sąd uznany za winnego zarzucanych

czynów oraz został na tej podstawie skazany,

- pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego w stosownym terminie złożył wnioski, które były jednoznaczne i wyczerpujące,

- jeżeli orzeczenie obowiązku naprawienia szkody jest znacząco utrudnione, sąd może orzec nawiązkę,

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia, polegający na nieuzasadnionym przyjęciu, że:

- sprzedaż produktów podrobionych pozostaje bez wpływu na poziom sprzedaży produktów oryginalnych,

- w wyniku działania oskarżonego oskarżycielowi posiłkowemu nie została wyrządzona szkoda majątkowa, podczas gdy wyrządzona w niniejszej sprawie szkoda materialna polega m.in. na: zmniejszeniu wpływu z opłat licencyjnych,

- sprzedaż produktów podrobionych nie powoduje szkody wizerunkowej po stronie uprawnionych do renomowanych znaków towarowych, podczas gdy szkoda niemajątkowa wynikająca ze zjawiska podrabiania marek polega na odwróceniu się dotychczasowych klientów od marki Pokrzywdzonej, osłabieniu renomy znaków towarowych Pokrzywdzonej i utracie zaufania klientów do jej produktów

3. Naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 167 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k. poprzez brak dopuszczenia i przeprowadzenia

	<p>dowodu z opinii biegłego z zakresu ochrony własności intelektualnej lub wyceny praw niematerialnych celem ustalenia wysokości wynagrodzenia, które przysługiwałoby oskarżycielom posiłkowym za użycie bez ich zgody przez oskarżonego znaków towarowych identycznych z zarejestrowanymi znakami towarowymi, poniesioną przez oskarżycieli posiłkowych szkodę w zw. ze zmniejszeniem wpływu z opłat licencyjnych oraz osłabienie renomy ich znaków towarowych i utratę zaufania klientów do ich produktów, a także na okoliczność zasad ustalania opłat licencyjnych przez uprawnionych z rejestracji znaków towarowych.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzuty apelacji obrońcy oskarżonego, mimo ich rozbudowania, wskazania bardzo licznych przepisów kodeksu postępowania karnego i nadmiernie nawet obszernego przeniesienia do ich treści części uzasadnienia, sprowadzają się do błędnej oceny dowodów, w szczególności wyjaśnień oskarżonego oraz opinii biegłego i dokumentów, skutkującej błędnymi ustaleniami faktycznymi w zakresie dolożenia przez oskarżonego należytej staranności przy ustalaniu, czy nabywane przez niego celem dalszej odsprzedaży zegarki były oryginalne. Dalszym zarzutem było nieprawidłowe postępowanie Sądu w związku z uzyskaniem treści dowodu z opinii tego biegłego, jednakże zarzut ten, mimo że pierwotny, ostatecznie treściowo zawiera się w zarzucie</p>		

błędnej oceny tak pozyskanego dowodu.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że skarżący nie kwestionuje ustaleń faktycznych co do tego, że przedmiotowe zegarki nie były produktami oryginalnymi, eksponuje natomiast starania oskarżonego, by uzyskać w pełni usprawiedliwione przeświadczenie, że takimi one są. W tej sytuacji opinie biegłego R. M. mają znaczenie z punktu widzenia trafności zarzutów apelacji o tyle tylko, o ile dotyczą kwestii istnienia przesłanek usprawiedliwiających przekonanie oskarżonego o oryginalności produktów. Skarżący atakuje tu sformułowania opinii o tandetności produktów podnosząc, że nabywcy byli zadowoleni z zakupów, a zegarmistrze nie mieli w tym zakresie żadnych zastrzeżeń. Powyższe uwagi wynikają w ocenie Sądu z mało wnikliwej lektury treści tych opinii i niewłaściwego dekodowania użytego przez biegłego określenia „tandeta”. Biegły bowiem w ostatnich akapitach części swoich opinii, określanych mianem „analizy materiału dowodowego”, przed „uwagami końcowymi” i „wnioskami” stwierdzał bowiem wyraźnie, że badane zegarki zostały wykonane w sposób nieprawidłowy względem oryginałów, skopiowane z nich, a sposób ich wykonania jest pozornie dobrej jakości. W dalszej części biegły wskazał, że dopiero po dokładniejszych oględzinach można stwierdzić szereg omówionych wcześniej wad (co obrońca dostrzega, formułując pytanie nr 39 na k. 595 akt sprawy). We wnioskach biegły pozwolił sobie na uwagi o sensie nabywania i noszenia zegarków modowych, z którym klóci się nabywanie i noszenie podróbek,

gdzie zamiast synonimu elegancji ktoś eksponuje na nadgarstku substytut elegancji. Sformułowania o tandetności podróbek nie wskazują jednak na kłujące w oczy cechy, na pierwszy rzut oka wskazujące na nieoryginalność produktów, w związku z czym uwagi te nie uzasadniają ani ustaleń faktycznych, poczynionych w zakresie oryginalności produktów czy świadomości oskarżonego, ani w konsekwencji trafności zarzutów apelacji. Biegły uchylił się bowiem od odpowiedzi na pytanie, czy cechy, potwierdzające na stwierdzenie nieoryginalności produktów, były zauważalne dla osoby nawet zawodowo zajmującej się handlem takimi przedmiotami (nie mówiąc o konsumentach), słusznie stwierdzając, że nie jest to materia z zakresu wiedzy specjalnej biegłego. Biegły nie odnosił się więc do staranności oskarżonego, który w swych wyjaśnieniach nie wskazywał przecież na jakiegokolwiek osobiste wnikliwe badanie cech oryginalności zegarków, ale na sprawdzanie tego w warsztatach zegarmistrzów przy okazji np. wymiany baterii. Tym samym należało stwierdzić, że zarzuty dotyczące prawidłowości oceny dowodów z opinii biegłego są całkowicie bezprzedmiotowe, bo niespójne z ich treścią. Na marginesie wskazać należy, że biegły wbrew zarzutom apelacji w sposób precyzyjny, kompletny i jasny odpowiedział na zadane mu pytania, istotne w sprawie, wyraźnie określając, jakie cechy stanowczo wskazują na nieoryginalność zegarków (a nie na wady, które mogły powstać jako błędy produkcyjne w oryginalnej produkcji), jak np. inna technika nanoszenia danych, inna czcionka, pomyłki w treści, co nie pozwala na ustalenia, że

oskarżony mógł uzyskać dostęp np. do odrzutów po kontroli jakości w oryginalnej fabryce czy do produktów poreklamacyjnych. Tym samym Sąd nie naruszył szeroko wskazywanych w apelacji przepisów, dotyczących procedowania w zakresie postępowania w przedmiocie dowodu (art. 167, 170), w szczególności z opinii biegłego (art. 200, 201).

Co do wiarygodności wyjaśnień oskarżonego w zakresie działań, podjętych w celu ustalenia oryginalności nabywanych produktów, należy zauważyć, że wg nich oskarżony nie podjął w tym kierunku żadnych działań, zanim jakiegokolwiek zegarki nabył. Oskarżony nie wskazał, by w jakikolwiek sposób dowiadywał się, gdzie i na jakich warunkach można było kupować oryginalne zegarki znanych producentów, mimo iż tego typu informacje łatwo znaleźć w internecie i dowiedzieć się, że oryginalne markowe zegarki (w tym modowe) kupić można tylko w legalnej sieci dystrybucji, nigdy na portalach aukcyjnych, bo producenci w ramach dbania o renomę i udzielanych licencji nie dopuszczają do tej formy sprzedaży, że zakupy prosto z Chin od rzekomego producenta świadczą o nieoryginalności źródła itd. Oskarżony nie wskazał na żadne swoje czynności, zmierzające do ustalenia, czy trzeba spełnić jakieś wymogi, by stać się częścią oficjalnej sieci dystrybucyjnej, czy można takie produkty sprzedawać poza taką siecią, prób weryfikacji ewentualnej licencji swego kontrahenta na sprzedaż oryginalnych zegarków, ograniczając się do poznania (tylko przez komunikatory internetowe czy telefon) wyłącznie jego imienia i nazwy firmy w Wielkiej Brytanii

i przyjęcia ustnego zapewnienia, że zegarki są oryginalne. Nie mogą zapewniać o oryginalności produktów faktury sprzedaży (bo fiskalizacja nie dotyczy rodzaju sprzedawanego towaru) ani ustne uwagi dwóch przypadkowo wybranych zegarmistrzów, głównie przy okazji wymiany baterii czy skracania bransolety. Oskarżony nie dysponował żadnym porozumieniem co do obiecanej gwarancji, nie miał też od sprzedawcy żadnego potwierdzenia legalności źródła (nie można w każdym aspekcie zasłaniać się tajemnicą przedsiębiorstwa, wszak wówczas nikogo z profesjonalnych sprzedawców nie można byłoby skazać np. za paserstwo). Oskarżony wskazywał w swych wyjaśnieniach, że gdy zaczynał swą działalność handlową, znał się trochę na zegarkach i sam weryfikował ich oryginalność, badając jakość wykończenia, spasowania elementów itd., a także, że zegarki różnych marek (różnych firm) mają pochodzić od jednego producenta w Chinach. Mając te twierdzenia na uwadze słusznie Sąd I instancji stwierdził, że nie sposób przyjąć, że nie wiedział on, że nabywane i odsprzedawane zegarki nie są oryginalne. Tym samym zarzut błędnej oceny wyjaśnień oskarżonego i w konsekwencji dokonania niewłaściwych ustaleń faktycznych musiał zostać uznany za nietrafny. Sąd nie znalazł też podstaw do stwierdzenia, by w szerszym zakresie Sąd meriti dopuścił się obrazy ogólnych przepisów art. 4 czy 6 kpk, ani też art. 410 kpk, skoro Sąd wziął pod uwagę wszystkie dowody, choć tylko w części uznawał niektóre za wiarygodne).

Skarżący nie uargumentował w żaden sposób zarzutu błędu w ustaleniu, że przypisany oskarżonemu czyn wyczerpał znamiona typu kwalifikowanego z art. 305 ust. 1 prawa własności przemysłowej, a nie typu uprzywilejowanego - wypadku mniejszej wagi z art. 305 ust. 2 tej ustawy. Na marginesie, zarzut ten postulował ustalenie nieumyślności działania oskarżonego, która wykluczałaby odpowiedzialność ja jakkolwiek typ tego przestępstwa, co jest albo przeoczeniem skarżącego, albo próbą doprowadzenia do zmiany wyroku w sposób, dający podstawy do jego późniejszego wzruszenia. Słusznie jednak Sąd ustalił, że przy bezpośrednim zamiarze oskarżonego, długim czasokresie jego działania, znacznej ilości sprzedanych produktów i bardzo dużej ich wartości o wypadku mniejszej wagi w tej sprawie nie może być mowy.

Pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych nie złożył wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku II instancji, wobec czego Sąd nie będzie szczegółowo odnosił się do podniesionych w jego apelacji zarzutów. Dość stwierdzić, że apelacja ta była zasadna w części dot. obrazu art. 46 § 1 kk, który wobec złożenia w stosownym czasie wniosku nakłada na Sąd obowiązek orzeczenia o naprawieniu szkody (lub nawiązce), jeśli szkodę wyrządzono. W tym zakresie Sąd stwierdził, że brak jest dostatecznych danych by stwierdzić, że oskarżyciele posiłkowi ponieśli szkodę wynikającą ze spadku sprzedaży towarów oryginalnych – z czym w realiach sprawy nie sposób

się zgodzić. Powyższa konstatacja byłaby słuszna, gdyby docelowa grupa odbiorców podrobionych towarów była rozłączna z grupą, do których przeznaczona jest oferta produktów oryginalnych, co będzie mieć miejsce, jeśli podróbki oferowane są np. za 10% ceny. Oczywistym jest, że potencjalny nabywca, któremu zależy na oryginalności produktu, zna ceny oryginałów i w większości wypadków zdaje sobie sprawę, iż zdecydowanie niższa cena oznacza podróbkę lub towar pochodzący np. z kradzieży, wobec czego nie dokona zakupu na podejrzenie taniej aukcji. Inaczej rzecz się ma z osobami, które świadomie kupują towary dla znanego logo, by się nim chwalić, niezależnie od tego, że jest ono umieszczone na produkcie tandetnym, nawet fatalnej jakości. Jeśli więc oskarżony, co sam wskazywał, sprzedawał nieoryginalne zegarki za ceny nieznacznie tylko niższe niż w oficjalnych kanałach ich dystrybucji, mniej ostrożni poszukiwacze oryginałów w dobrych cenach mogli się skusić na niewielką zniżkę ceny, mimo iż mając świadomość nieoryginalności byłiby w pełni gotowi uiścić pełną cenę, a nie wyklądać niebagatelne dla części ludzi kwoty za coś innego, niż chcieli kupić. Rzeczywiście nie da się ustalić, ile było osób, które zapłaciło nieco niższą cenę w przekonaniu, że kupują oryginały, ale znając prawdę, kupiłoby zegarki w legalnym sklepie, a ile w ogóle zrezygnowałoby z zakupu oryginału z racji jednak zbyt wysokiej ceny, nie kupując niczego lub zamiast oryginału kupując naprawdę tanią, równie nielegalną podróbkę – co nie pozwala na ustalenie wysokości szkody i orzeczenie obowiązku jej naprawienia. Doświadczenie

życiowe i zasady logiki wskazują jednak, że na tysiące zegarków, sprzedanych przez oskarżonego w cenie niewiele niższej niż przy oryginałach, z całą pewnością część nieświadomych nabywców wolałaby dołożyć wskazywane przez oskarżonego 50 czy 100 zł i kupić z pewnością oryginalny produkt, co – jak zauważa przecież Sąd I instancji dawałoby podstawy do orzeczenia nawiązki. Mając to na uwadze Sąd uznał zarzut apelacji pełnomocnika za w części trafny i orzekł od oskarżonego na rzecz oskarżycieli posiłkowych nawiązki w kwotach, odpowiadających 1% wartości sprzedanych przez niego zegarków poszczególnych firm.

Wniosek

Obrońca - o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzutu popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie przy przyjęciu nieumyślności działania oskarżonego o zmianę kwalifikacji prawnej na czyn z art. 305 ust. 2 ustawy prawo własności przemysłowej i warunkowe umorzenie postępowania.

Pełnomocnik - o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie obowiązku naprawienia szkody:

- na rzecz G. A. w kwocie 206.000 zł (dwieście sześć tysięcy),
- na rzecz M. K. w kwocie 181.000 zł (sto osiemdziesiąt jeden tysięcy),
- na rzecz D. (...) w kwocie 47.000 zł (czterdzieści siedem tysięcy),

- # zasadny
- # częściowo zasadny
- # niezasadny

- na rzecz D. W. w kwocie 162.000 zł (sto sześćdziesiąt dwa tysiące),

- na rzecz Europę (...).V. (C.) w kwocie 1.600 zł (tysiąc sześćset)

(co stanowi mniej niż 10% wartości podrobionych produktów sprzedanych przez sprawcę).

ewentualnie o zasądzenie na podstawie art. 46 § 2 k.k. nawiązek od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego w powyższych kwotach.

a nadto o:

- orzeczenie nawiązki w ramach zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową wyrządzoną Pokrzywdzonym w wysokości wedle uznania Sądu.

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Niezasadność zarzutów apelacji obrońcy skutkowałą nietrafnością wniosku o jakąkolwiek postulowaną przez niego zmianę wyroku, w szczególności poprzez uniewinnienie oskarżonego. Całkowicie niezasadny był wniosek alternatywny o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. W obecnie obowiązującym stanie prawnym, zgodnie z treścią art. 437 § 2 kpk, uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 kpk (zaistnienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej), art. 454 kpk (przy potrzebie kasacji wyroku uniewinniającego lub umarzającego postępowanie) lub jeżeli jest

konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Żadnej z tych przesłanek skarżący nie przywołał, wobec czego złożenie takiego wniosku nie mogło spotkać się z aprobatą Sądu odwoławczego.

Częściowa trafność zarzutu apelacji pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych skutkowało jego uwzględnieniem – w części orzeczenia dot. nawiązki.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Całość wyroku w części zaskarżonej przez obrońcę, jak i w pozostałej, podlegającej ocenie z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność apelacji obrońcy i brak okoliczności, podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany

Brak rozstrzygnięcia o środku kompensacyjnym	
Zwiążle o powodach zmiany	
Częściowa zasadność apelacji pełnomocnika	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III	Zgodnie z treścią art. 635 kpk niezależnie od tego, kto wniósł środek odwoławczy, jeżeli dojdzie do zmiany wyroku skazującego na niekorzyść oskarżonego, koszty procesu za postępowanie odwoławcze ustala się na ogólnych zasadach, a więc oskarżony ponosi koszty procesu w całości (apelacja pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych co do zasady została uwzględniona). Na koszty postępowania odwoławczego składają się zaś opłata w wysokości należnej za I instancję oraz ryczałt za doręczenia korespondencji – w kwocie 20 zł.

7. PODPIS
